

skimte endnu en 3die Afdelig af Skuffen — der er jo noget, man kalder hemmelige Rum —; der staar i § 3 midterste Stykke, at de Midler, der ikke ere anvendte til Udlaan, kunne dog indestaa til Forrentning i Statskassen. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til Ordene „kunne dog“, det vil sige „kunne dog blandt andet, kunne ogsaa“ indestaa i Statskassen. Der er ikke noget Paabud om, at de skulle, de „kunne“ indestaa, og Bestyrelsen har det altsaa i sin Haand at kunne administrere de Midler, som i Øjeblikket ikke ere anvendte til Udlaan. Hvorledes disse Midler, som ligge i det tredje Rum, administreres, hvor de gaa hen, hvor de dirigeres hen, det er dog, synes jeg, en Sag af ikke liden Interesse for Rigsdagen. De kunne dirigeres til private Banker, Sparekasser, Aktieselskaber, til private Ejendomslaan, om det skulde være, man ved det ikke, man er ikke sikker for det, man har kun Finansministerens Tilsyn at holde sig til, og, som sagt, man ved jo ikke, hvordan fremtidige Finansministre ville se ud. Jeg synes derfor ogsaa af den Grund, at den Bestyrelse, der her stilles Forslag om, er en højst misliebige Indretning, og at man derfor bør lade disse Penge administrere paa samme Maade som andre særlige Fonds under Rigsdagens Tilsyn og paa Finansloven, og det forekommer mig, at det Udvalg, som vil faa med denne Sag at gøre, maa tage under nøje Overvejelse, om man ikke skulde bevare Lovgivningsmagtens Indflydelse paa dette Omraade. Det forekommer mig ikke, at nogen Sag og i hvert Fald ikke nogen Sag af det Omfang og den Betydning bør glide ud af Lovgivningsmagtens Hænder over til en særlig Bestyrelse, over hvilken Lovgivningsmagten, om den end ganske vist kan erhverve sig nogen Indflydelse, dog i hvert Fald kun har en meget svag Indflydelse. Jeg vil henstille til Udvalget at tage dette under Overvejelse, og det skulde interessere mig at erfare af den højtærede Finansminister, af hvilken Grund man er kommen til denne Bestyrelse, af hvilken Grund man har foretrukket honorarlønnede Bestyrelsesmedlemmer for lønnede Embedsmænd til at administrere denne Sag.

Birck: Det synes ikke, som om der er stor Interesse for denne Sag; det er jo ikke langt fra, at Oppositionen her i Tinget udgør Flertallet i Øjeblikket. — Jeg skal begynde med at sige, at det foreliggende Forslag er jo et meget sindrigt og nydeligt udtænkt Stykke Skuffesystem, saaledes

som det ogsaa blev udtalt af den ærede foregaaende Taler (Harald Jensen). Jeg er ikke i og for sig mod Skuffesystemet i det hele taget, tværtimod, der er visse Punkter, hvor det kan være meget godt, f. Eks. naar særlige Skatter fastsættes til bestemte Udgifters Afholdelse; saa vilde nemlig Borgere føle, at naar Udgiften skal afholdes, skulle de ogsaa betale den; og det var maaske ikke saa uheldigt, om Folk følte det. Men den højtærede Finansministers Motivering af eller Ønske med dette Skuffesystem her er ikke dette. Det er i Virkeligheden tre Ting: 1) at simplificere Administrationen, 2) at sørge for, at der altid er Penge til ganske bestemte Formaal, og for det tredje sørge for, at der kun er en ganske bestemt indskrænket Sum dertil.

Med Hensyn til Simplificeringen af Administrationen maa jeg først se paa det rent finansielle og spørge om: hvor spares der i Virkeligheden nogle Embedsmænd i Stedet for de nye Embedsmænd og nye Direktører, der her foreslaas ansatte? Jeg kan vanskelig forstaa, at de Midler, som nu lægges fra Livsforsikringsanstalten eller Statskassen over i Laanefonden, skulde blive vanskeligere at administrere i det Øjeblik, de gaa ind i en særlig Fond. Jeg tror i Virkeligheden, at den ærede Finansminister har Bevisbyrden for, at det er nødvendigt at oprette en særlig Bestyrelse, og efter hvad de Folk, der skulde kende noget til det, sige, vil Finansministeriet stadig være i Stand til gennem Kontoret for Statsaktiver, som eventuelt kunde blive hjulpet af Statsgældskontoret, at administrere denne Fond, og jeg er aldeles sikker paa, at hvis den højtærede Finansminister vilde anvende det samme udmærkede Skarpblik, hvormed han fandt de 11 Millioner i Livsforsikringsanstalten, efter Personale, vil han jo ganske sikkert kunne finde en eller anden Fuldmægtig eller Kontorchef, som keder sig og vilde være lykkelig ved at faa denne Opgave overdragen. Jeg synes ikke der er nogen Grund til at gennemføre dette Forslag i Øjeblikket. Vi staa nu og skulle have en hel Del flere af den Slags honorarlønnede Herrer. Nu skulle vi have en Tiendebank. Det er et Spørgsmaal, om den ikke ogsaa kunde administrere nogle af disse Midler, den faar jo ikke lige meget at gøre hvert Aar. I Gaar tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at Livsforsikringsanstaltens Midler kunde lige saa godt administreres som en særlig Garantifond under Livsforsikringsanstalten. Og dertil vil jeg dog føje den Bemærkning, at jeg